

[Einer Jensen.]

vi har haft. Men selve Arbejdslønningerne spiller jo heller slet ikke den Rolle, som der tales om. Med den højtærede Formands Tilladelse vil jeg gerne citere, hvad Professor Birck sagde paa et Møde i Ingeniørforeningen om dette Spørgsmaal:

„Selv om Arbejdslønnen bliver sat ned, nytter det aldeles ikke. Selv en Lønnedsættelse paa 20 pCt. vil kun sænke Prisniveauet med blot 5 pCt., fordi Arbejdslønnen udgør ikke i Gennemsnit 25 pCt. af Varens Værdi. Aarsagen til de høje Priser er den meget høje Forrentning og den stærke Overkapitalisering af Virksomhederne.“

Saa kan jeg føje til efter Direktør Olesens Oplysninger for det sidst forløbne Aar: de store Dividender. Det er dér, de Herrer skal sætte ind, ikke paa Arbejdslønningerne.

Hans Thyge Jacobsen: Den højtærede Socialminister udtalte til Slut i sin sidste Tale, at det var hans Agt, saafremt det foreliggende Lovforslag bliver forkastet i Landstinget, at opfylde sin Pligt som Socialminister til at fortolke den gældende Lovgivning saaledes, at der kommer den bedst mulige Fordel for de arbejdsløse ud af Fortolkningen. Den højtærede Socialminister føjede til, at dette skulde ikke være en Trusel, men en klar Udtalelse. Ja, selvfølgelig, der er ingen, der heri kan høre nogen Trusel. Men hos mig opvækker denne Udtalelse det Spørgsmaal: Men har den højtærede Socialminister da ikke hidtil fortolket den gældende Lovgivning paa gunstigst mulige Maade til Fordel for de arbejdsløse? Jeg maa tilstaa, at det er jeg ganske uden videre gaaet ud fra, og det er med den største Forbavselse, at jeg altsaa in contrario heraf maa slutte, at den højtærede Socialminister ikke hidtil har opfyldt sin Pligt til at fortolke Lovgivningen til gunstigst mulig Fordel for de arbejdsløse.

Med Hensyn til en Udtalelse, jeg fremkom med i mit første Indlæg, vil jeg gerne gøre opmærksom paa, at jeg ikke har udtalt, at jeg fandt den københavnske Privatindsamling uheldig. Jeg ved ikke, hvor den højtærede Socialminister har den Opfattelse fra. Det har jeg ikke udtalt. Hvad jeg har udtalt, er, at jeg finder det uheldigt — og det maa jeg stadig finde —, at den højtærede Socialminister ved at stille sig i Spidsen for det private Velgørenhedsarbejde samtidig med at han indledede dette Lovforslags Behandling her paa Rigsdagen, straks i Starten har faaet givet denne Lovgivning et Præg af Velgørenhedsarbejde; og

som den højtærede Socialminister ved, paa virker det let mig saadan, at jeg har vanskeligt ved at medvirke.

Søren P. Larsen: Jeg vil gerne gøre et Par Bemærkninger til de Paastande, som det ærede Medlem Hr. Rager har ført frem som Forsvar for det Lovforslag, som vi jo, om jeg saa maa sige, af og til drøfter, og som vi jo om lidt skal stemme om. Det ærede Medlem Hr. Rager gjorde her opmærksom paa, at ikke alene Spørgsmaalet om Fordelingen havde hans Interesse, men ogsaa Spørgsmaalet om, hvorledes Hjælpen skulde ydes og Sikkerheden for, at denne Hjælp bliver ydet. Saa føjede det ærede Medlem til, saa vidt jeg husker, at her i de store Kommuner var det ærede Medlem ikke bange for, at Hjælpen ikke skulde blive ydet, men ude paa Landet, i de mere mørke Dele, var det ærede Medlem ikke sikker paa, hvorledes Hjelpeforanstaltningerne vilde blive praktiseret, og han var tilbøjelig til at mene, at Hjelpekassen eller Fattigvæsenet var den eneste Anvisning, man dér havde.

Hvis jeg hører til de Egne af Landet, der maa betegnes som de mere mørke, maa jeg gøre opmærksom paa, at vi dér har set mangfoldige Kommuner sætte omfattende Arbejder i Gang, saadan at man kan paa-staa, at der i mangfoldige Landkommuner ingen Arbejdsløshed findes, fordi der dér netop er Mulighed for at skaffe Beskæftigelse. Det er den bedste Maade at løse Problemet paa, og jeg tror, det sker i mangfoldige Tilfælde rundt om i Landkommunerne. Det ærede Medlem kan spørge sine Partifæller rundt om i Landkommunerne, saa vil det blive bekræftet. Naar det ærede Medlem fremsætter en saadan Paastand, var det ingen Skade til, at den blev belyst ved adskillige Eksempler, som jeg gaar ud fra, at det ærede Medlem har til Raadighed.

Det ærede Medlem udtalte, at det var hans Opfattelse, at der var mindre Arbejdsløshed under denne Regering end under Venstreregeringen. Det er vist tilstrækkeligt at minde om, at da vi havde den første socialdemokratiske Regering, var det netop paa Grund af Beskæftigelses-spørgsmaalet, det trak op til Krise i 1926 med de store omfattende Kriseforslag; under den følgende Venstreregering gik Arbejdsløsheden stærkt nedad. Og jeg er tilbøjelig til at tro, at hvis denne Regering skulde faa Lyst til at forsvinde, bliver det ogsaa paa Grund af den stærkt stigende Arbejdsløshed.

Maa jeg overfor den højtærede Indenrigsminister kun gøre den Bemærkning,